

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyílt-tér garmond sora 40 fillér. —

Takarékosság.

Helyes dolog-e a takarékoság? Azt gondoljuk, senki sincs, aki erre a kérdésre nemmel válaszolna. Hiszen világos dolog, hogy aki pazarló, az előbb-utóbb tönkremegy, ellenben a takarékos ember könnyen boldogul. Valamennyien belenevelődtünk abba a tanításba, hogy a takarékoság erény és pedig hasznos erény. Ellenben a pazarlás bűn, amely minden rosszra csábítja a gyarló embert.

Tehát legyünk takarékosak.

De hát hol végződik a takarékoság és hol kezdődik a fukarság? Ezt a határvonalat már nagyon nehéz megszabni. Az általános szentencia az volna, hogy aki nem költ fölöslegesen, az takarékos, de aki a szükségeset is megvonja magától — az fukar.

Ebbe talán bele lehetne nyugodni. De ha gondolkozunk a dolog fölül, reá jövünk, hogy nem csak az a fukar ember, aki magától vonja meg a szükségeseket. Aki szorultságában levő embertársain nem segít — noha tehetné — azt szintén a fukar jelzővel szoktuk illetni, valamint azt is, aki takaré-

kosságból visszavonul a társasélet örömeitől. Viszont, aki tulságosan adakozó, tulságosan résztvesz a költséges társaséletben, erre még nem mondják, hogy pazarló, legföljebb annyit, hogy könnyelmű.

Mi hát tulajdonképpen a takarékoság? Ezzel a kérdéssel érdemes foglalkozni mindenkinek, mert nagy jelentősége van úgy a magán-, mint a közgazdaság szempontjából.

Azt általános tételként lehet fölállítani, hogy az embernek a kiadásait a jövedelméhez kell szabni, Mindenesetre kevesebbet kell költeni, mint amennyi a jövedelme. Mert, ha többet költ, a vagyonát emésztí föl.

Tudjuk, hogy az emberiség tulajdonképpen nagy része a vagyontalan osztályból való. Ezeknek pedig nemcsak hogy többet nem szabad költeniök a keresetüknél, hanem jövedelmük egy részét félre kell tenni, hogy szerncsétlenség, betegség, előregedés esetén ne jussanak végső nyomorba.

Ezek az általános társadalmi és gazdasági felfogás aranyigazságai, amelyeknél az a nevezetes dolog, hogy egy szó sem igaz belőlük.

Mert hiába állítja fel magának sza-

bályul azt, hogy kevesebbet költ a jövedelménél — akinek a jövedelme a legszűkebb megélhetésre sem elég.

Tehát, ha valakinek kevés a keresete, mit csináljon? Keressen többet. Miután a keresethez munka által lehet csak jutni — tehát dolgozzék többet.

Amivel aztán eljutottunk a gazdálkodás alaptételeihez.

Azonban az élet tapasztalása arra tanítja a gondolkodó embert, hogy ezzel az igazsággal sem lehet messzire jutni. Az emberiség nagy része nehéz munkában görnyed és még sem tudja megkeresni azt, amire szüksége van. A nehéz munka elgyötri a testet vagy sorvasztja az agyvelőt, a hiányos táplálkozás, a rossz életmód pedig csak fokozza a nyomorúságot.

A szűkös életmód pedig nemcsak az egyénre és családjára, de a közre is baj. Mert a jó lakás, a tisztaság, a betegek orvosi kezelése a köznek is érdeke. Ha tehát a szegény embernek nem telik jó lakásra, jó ruhára, ha beteg: orvosra és orvosságra, ezt a bajt — ha tömegesen jelentkezik — a társadalom is megérzi.

A dolgozó szegénység sorsával elégedetlen. Ez az elégedetlenség az egyes

A pofon.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —
Irtta: Zöldi Márton.

A nyári szinkör egyik előadása után vacsorázni mentem az „Árnyas berek“ nevű Zöld vendéglőbe. A primadonna hamis éneke még fülembe zsongott, mikor a pincértől az étlapot kértem.

A pincér, régi ismerősöm, bizalmasan felém hajlott.

— Tessék, mondotta, a leander csarnokba menni ott vannak. . . .

— Kik?

— Az urak, a vörös szerkesztő, a tisztelendő, a doktor ur és a Spiláthy ur is.

— Miért mentek oda? kérdeztem.

— Valami bankett van, a fiatal Izsa ur

fizet mindent, sok pezsgőt rendeltek. . .

A fiatal Izst ismertem. Néhányszor találkoztam vele a színházi főpróbákon és a kávéházban. Tudtam, hogy az apja gazdag telek spekuláns. Hogy ő micsoda az alig érdekelt. . . . A gazdag fiu mindig valami. Különbem sem tett idegeimre kedves benyomást ez az Izsa fiu. Izléstelenül hencegett azokkal a sikerekkel, melyeket a nőknél aratott. Emlékeztem egy cinikus kijelentésére. Tudatta a társasággal, hogy völegény lett a Frey kisasszonnyal. S hozzá tette:

— Ez legkevésbé sem fog korlátozni szabadságomban. . . . Menyasszonyom tudatlan szerelem dolgában, én ellenben tudós vagyok. Igaz, hogy nagyon magas tandíjakat fizettem. . . .

Éppen én mondani akartam a pincér-

nek, hogy sem Izsa ur személye sem pezsgője csöppet sem vonz, mikor a vörös szerkesztő, Kárász Dani egy jóízű, kissé vad bohém a vállamra ütött.

— Szervusz kiálltotta, gyere át hozzánk. Egy nagyobb stilű murit csinálunk végig. Az az Izsa fiu.

— Nem nagyon imádom, vetettem gyorsan közbe.

Kárász Dani őszintén nézett rám csillogó szemével.

— Én ki nem álhatom. Utálatos firma. Ugy henceg mint a pávián. . . De az mellesleg, de azért jól fogsz mulatni.

És jóízűen hoztátette:

— Tudod nem vele, hanem rajta. . .

Egy-kettő gyere.

Karom alá nyult és vitt a leander csarnokba, hol vagy harminc ur foglalt helyett

Pontos kiszolgálás!

Férfi szabó üzlet **HEISLER FERENCZ és TÁRSA** uri- és női divatruháza

Az összes tavaszi újdonságok megérkeztek.

Különlegességek női costum kelmékben.

Stabolt PTKI

emberről lassan-lassan átszáll a tömegre, a közös baj, közös nyomor összehozza a hasonorsuakat, az egyesek érzése tömegérvé, az egyesek gondolkodása tömeggondolattá fejlődik — és így keletkezik a szociális kérdés.

A takarékossgal és szorgalommal ezt a kérdést megoldani nem lehet. A szorgalommal azért nem, mert az ember munkaképessége végre is korlátolt. A társadalomnak azonban szüksége van a munkára és a baj ott kezdődik, hogy a munkát nem tudja annyira díjazni, hogy a munkás megélhessen belőle.

A takarékossgal pedig ott kezdődhetik, ahol a megélhetés eszközei már megvannak. A társadalomnak nem érdeke, hogy megakassza a fejlődést, mert éppen a fejlődő fogyasztás teszi lehetővé a fokozottabb termelést és a fokozottabb jólétet.

Ezek lapidáris igazságoknak látszanak, de hosszú idő kell ahhoz, míg az egész emberiség ennek teljes tudatára ébred. Amíg az emberek rájönnek arra, hogy nemcsak az erkölcs, nemcsak a szív érzése, de a legridegebb érdek is arra utalja őket, hogy egymást támogassák munkájukban és igényeikben. Az ellentétes gazdasági érdekek már ma is összetömrítik az embereket rang és foglalkozási ág szerint. Így keletkezett az osztályok szervekedése és harca. Csakhogy a mi, gazdaságilag fejletlen országunkban, amely idegen gazdasági járom alatt szinylódik, ez a belső háborúság gyengévé tesz bennünket az idegen ellenességgel szemben. Nálunk ez a harc rossz időben kezdődött. Akkor, amikor nekünk az alapokat kell megszerezni, amelyen az egész nemzet jóléte telépül.

Magyarország elvárhatja minden fiától, hogy ezekben a súlyos időkben

ne gyengítse erejét és mérsékelje vágyait. *De az áldozatkészéget ne csak a nép millióitól várjuk, hanem azoktól is — akiknek van miből áldozniok.*

Ev. ref. lelkeszi értekezlet.

— Saját tudósítónktól. —

A Szigetvár vidéki lelkeszi kör f. hó 22-én délelőtt tartotta értekezletét a Kátai-féle vasuti vendéglő külön termében.

Jelen voltak: *Nagy Lajos* esperes, *Barla Szabó János*, *Peti Lőrincz*, *Novotnyai Alajos*, *Buza József*, *Varga Dezső*, *Fehérvári Gyula*, *Kovács Bertalan*, *Mészáros János*, *Begedy István*, *Szabó József*, *Kiss Tamás*, *Mátyás Mihály* és *Seregély Dezső* lelkeszek.

Novotnyai Alajos elnök meleg szavakban üdvözlővén a megjelenteket, az értekezletet megnyitotta.

Varga Dezső (darányi lelkesz) az egyházi adóügyi újabb törvényeket magyarázta s azoknak megvalósítására nézve, életrevaló javaslatokat terjesztett elő, amiket az értekezlet el is fogadott.

Az országos lelkeszi egyesület mielőbbi megalakulását az értekezleten jelenlevők szücségesnek tartják s a teendők megtételére az elnököt s a tizenkettes bizottságot kérték fel.

Seregély Dezső indítványozta; hogy tekintve Szigetvár történelmi jelentőségét, intelligens közönségét s azt a szabadelvű felfogást, amely e járást különösen jellemzi, javasolja, hogy az értekezlet indítson mozgalmat az iránt, hogy a *Szigetváron építendő református templom*, vagy imaház alapjai lerakva legyenek.

Az indítványt az értekezlet nagy lelkesedéssel magáévá tette s hiszik, hogy nem csak a jelen volt világi urak, de általában felekezeti külömbiség nélkül, az eszme általános rokonszenven fog részesülni.

Az értekezlet után a fehér asztalnál kedélyes feleköszöntők hangzottak el s a jelenlevők lelkes hangulatban oszlottak szét a délutáni órákban.

Tó-partján.

Nem csak Itália kék ege alatt, hanem Szigetvár véráztatta földjén is van Cómó tava. Ennek az ugyszólván a város, belsejében a polg. fiu iskola közvetlen szomszédságában és élénk közlekedési út mellett levő tónak a partján sétálgattam.

Olaszország búbajos tavát sohasem láttam; de elképzelem annak fenséges szépségét a mienkét azonban sétálás közben orrommal megismertem és constatálom, hogy ennek a tónak víztükrében nyári esteiken nem fürdik a szende hold; mert a világ úrben vagy naprendszerben nincsen olyan hold a melynek halvány sugara ennek a tónak béka tojás és béka nyállal beszótt, zöld felületén keresztül világítson. S a libák, récék és egyéb víziállatok szárnyain fürdés közben nem csillog a tiszta víz, hanem úgy néznek ki mint a zöld papagályok. Ennek a tónak vizéből nem száll fel fűszeres illat, hanem dögletes pára és partján nincs virágzó kék nefelejts, hanem rothad szemét domb, és düledező, podvás otromba fűzfák száraz ágai ágoskodnak az ég felé.

Azonban ezen természeti tüneményektől, és szépséghibáktól csak eltekinthet a halandó, de a talán kiszenvedett békák és beledobált döglött macskák és egyéb állatok hült tetemei által terjesztett bűzös állati hulla szag nemcsak a jó izlést, hanem az orrt is sérti.

Ajánlom tehát a közegészségügyi bizottságnak, hogy a tavaszon még a forró időszak előtt a községi orvos vezetésével rendezzen egy kirándulást ezen tó partjára és észleleteiről tegyen jelentést az illetékes hatóságnál. És egyben kérem az elüljáróságot, miszerint sziveskedjék a meleg idő beálltával közvetlen érzéki tapasztalatot szerezni a dolog állásáról; mert végre is tekintet nélkül minden orr tulajdonosa elismeri Szigetvárot azt, hogy ezen közegészség ellenes állapotnak akár mi módon meg kell szünnie.

— ó.

néhány egymáshoz tolt asztal körül. Az asztalfőt Izsza, a fiatal, foglalta el. Mellette ült jobbra az apja, a gazdag telek spekuláns, balra pedig Frey Jónás leendő apósa.

A társaság nagy részét ismertem, s így természetesen tűnt fel megjelenésem. Már illuminált állapotban voltak, s így megéljeneztek, mikor az asztalnál helyet foglaltam.

Alig ültem öt percig az asztalnál, mikor Kocsis tisztelendő ur a mulatós hittanár, ki úgy festett, mintha uraságotól levett reverendába járna, felkelt és pezsgős pohárral a kezében tosztot mondott az est ünnepeltjére, a fiatal Izsára.

— Ugy van, deklamálta hitszónoki lendülettel, én mint pap és mint ember egyaránt elítélem a párbajt. De ma este éjtélig esetleg hajnalig felfüggesztem szigorú ítéle-

temet. A mi kedves barátunk, az én Izsza barátom párbaja megérdemli, hogy ne közönséges erkölcsi sablonnal mérjék. Ez nem annyira bárbaj, mint hőstett volt. Odaállt a pisztoly csöve elé, hogy védje az erényt, a női erényt, menyasszonyának, az anyagnak jó hírnevét. Mint pap kötelességszerűen lelkes híve vagyok az angyal kultusznak. Mi lenne az emberek élete, ha olykor-olykor egy angyal nem szállna le közből megédesíteni a földi létet, türelmévé, elviselhetővé tenni a siralomvölgyet. Uraim! tiszteljük az angyalokat, emeljük poharunkat Frey Regina kisasszony, barátunk menyasszonyának egészségére! Éljen!

Kocintottak, eljeneztek, kiabáltak. Mint a banketteken szokás. Ujabb és ujabb tosztot gyultak ki az emberek ajkán, de akár-hogy erőlködtem a zavaros izléstelen szóá-

radatból nem tudtam ki hámozni a tényállást.

Végre egyik szomszédom felvilágosított. A fiatal Izsza aznap párbajozott. Valami szöváltás volt Kistelekivel, a menyasszonya miatt. Ő megsértette Kistelekit, az pofonította, s ezt a dolgot intézték el pisztolypárbajjal. Baja senkinek sem esett. Állítólag a lovagiasságnak sem. Azt az örvendetes eseményt ünnepelte a társaság.

Minthogy az egész társaságban én voltam az egyetlen józan, ráértem gondolkodni. Furesának találtam ugyanis, hogy valakit azért ünnepeljenek, mert valakit pofonította. Ez a „casus bibendi“ mulattatott. Még furesásban hatott reám, mikor Frey ur a leendő após felkelt és az örömtől vibráló hangon hirdette, hogy büszke leendő vejére. Legyen gondoltam magamban, én ugyan sohasem

MIT IGYUNK!

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szén-savas ásványvíz erre a legbiztosabb óvszer.

Minden külföldit fölülmúl hazánk természetes szén-savas-vizek királya:

a mohai **ÁGNES** -Forrás.

Milleneumi nagy érdemmel kitüntetve. Kitűnő asztali, bor és gyógyvíz, a gyomorégést

rögtön megszünteti páratlan étvágygerjesztő, használata valódi áldás gyomorbetegségeknél.

Kedvelt borvíz! Olcsóbb a szódavíznél! Mindenütt kapható!

Főraktár: Ocsodál Gusztáv urnál Szigetváron.

H I R E K.

— **Körorvos választás.** Csokonyáról írják nekünk, hogy f. hó 23-án volt a körorvos választás és 6 pályázó közül dr. *Altstok* Armin orvos választott meg Pécsről. A választás után *Sárközy* György főszolgabíró meleg hangon bucsuzott el a közönség nevében a köztisztelőben álló dr. *Kommen* Fülöp volt körorvostól, ki 39 évig működött a községben.

— **Szalkay doktor felolvasása.** Az alábbi tudósítást már lapunk múlt számára küldték be nekünk, de térszűke miatt a mai számra maradt. Ime: Gyönyörű felfogása az életnek; dolgozni egészen a végső lehelletig. Ez a gondolat tölthette el mindazokat, kik *Szalkay* Gyula dr. tanárt, az „Országos Magyar Alkoholelleses Egyesület“ elnökét látták és hallották. Hatvan éven túl levő, megnyerő arcú uriember, ki szívesen lefáradt Budapestről; nem hogy utazzék, szórakozzék, hanem, hogy oktasson, használjon, egy helytelen felfogás setétségébe bevilágítson; pedig hiszen neki is könnyebb lenne esibuk szó mellett otthon elábrándozni az elmúlt időkről; de nem hagyja pihenni a szeplőnélküli ambíció! Igazi emberbarát! Benne a humanizmus a keresztény emberszeretettel ölelkezik. — És, ha rá gondolok arra a szinte lelkesítő meggyőződésre, melylyel tárgyát kezeli, s arra a közvetlenségre a melylyel elmondja mondanivalóját — pedig van ám neki sok, önkénytelenül felkiáltok: Milyen tisztelt tanár ur! Kár lesz az öregség skaltjába kerülnie, még többet használhat nem egy törvényél és törvényhatósági határozatnál. Megható lélekemelő látni egy már nem fiatal embert, mint törekszik azon élet megtisztítására és egészségessé tételére, a melyből nagyon sok alig lehet neki hátra! — Az alkoholoról olvasott fel; annak irtózatossá romlásáról az emberi test szerveit, a lelket, a családot és társadalmat illetőleg. Igazi tudósvésze a családoknak!! Nagyon jó helyre jött Tanár ur! Nagyon jó helyre! Nem — olyan régen láttam — hittanórán, a midőn egy gyermek a padok közé esett — a pálinkától! A polgári fiúiskola rajztermében tartotta szabad előadását, a melyet képekkel világított meg. A szó velőkéig ható volt; a képek úgy hatottak, mint valami

nagyon nagy felkiáltó jel! Vigyázz!! nem szóltak — mint valami régi lelet — mégis sokat mondtak. Hallgatói voltak: A város intelligenciájából, az iparos osztályból néhányan, a „Kath. Legény egylet“ rendes és pártoló tagjai és a „Kath. Polgári Olvasókör“ből szép számmal. Igazán többen nem — fértünk volna el! A hatást bizonyítja, hogy többen az „Alkoholelleses Egyesület“ pártoló tagjaul jelentkeztek és így az Egyesület kiadványait hamarosan elkapták. — Az előadás után a tanár ur *Kaffka* főmérnök ur vendége volt, kinek nagy érdeme van abban, hogy ezen előadás megtörténhetett. Köszönjük mindkettőjüknek. (T. L.)

— **Mégis lesz éjjeli vonat közlekedés Pécsről.** Egyelőre kísérletképpen június hónapban minden vasár- és ünnepnap éjjel a Pécsről 12 óra 4 perckor induló vonathoz *Barcsig* menő közvetlen kocsikat fognak csatolni, a melyek átszállás nélkül Szigetvárra 1 óra 19 perckor fognak érkezni. A menyeyiben elegendő utas fog jelentkezni, ugyanezen vonat július, augusztus és szeptember hónapokban is fog közlekedni.

— **Megszökött vásári tolvajnok.** A bécsi vásárban két kadarkuti asszony lopott. Az egyik bockort, a másik pedig *Heisler* Sándor szigetvári kereskedőtől egy vég selymet 160 kor. értékben, de rajtsípték őket és alaposan elpáholtattak. Mielőtt azonban csendőr kézre kerültek volna megugrottak.

— **Jégverés a vidéken.** Folyó hó 17-én este 6 órakor a jég teljesen tönkre tette a *somogyhatvani* és *viszloi* határban levő terményeket. A rozsokban 95 százalék, a búzában 70 százalék károkat okozott. Apró barackok, szőlő bujtások mind a földön hevernek. A lakosság elcsüggedve és kétségbeesve gondol a jövőre. A hatóságoknak adóelengedések és vetőmagvakról kell ismét gondoskodni.

— **Meghalt Amerikában.** *Horváth* Sándor tótszentpáli lakos legényt a fényesen kecsgetető igéreték szintén Amerikába csábították. Most mint itthon maradt családját értesítették, meghalt. Megölte néhány hét alatt a pítszburgi vasgyár gyilkos levegője az edzett erős magyar fiut. Hej mégis csak jobb itthon!!

— **Fölvágta az ereit.** *Tankovits* István mernyei lakos öreg polgár, néhány hónappal ezelőtt elvesztette szeme világát. E felleli elkeseredésében f. hó 18-án, midőn hozzátartozói hazulról távoztak, egy késsel felmetesztette kezesuklóján az ütőeret. Mikor észrevették, már igen sok vére elfolyt, úgy hogy életben maradáshoz nincs remény.

— **A csendőrség új fegyverzete.** A csendőrlégénységet az új szervezeti szabályrendelet értelmében új fegyverzetel látják el. Az eddigi Kropacsek fegyver helyett a használhatóság és pontosság tekintetében ezt jóval felül muló Manlicher karabély jön helyébe, s az eddig minden jelvény nélküli kardszijakra a magyar korona is rákészül. Az új felszerelés a szigetvári csendőrséghez a jövő hét folyamán érkezik meg.

— **Drága a föld.** A „Somogy“-ban olvassuk az alábbi érdekes hírt. Közlebb írtuk, hogy a balatonpart déli vidékén hova emelkedett a föld ára! Bizony így van ez Somogyvármegye legtöbb vidékén; különösen Kaposvár s a kaposi víz mentén Baté, Taszár, Berki, Attala stb. községeken Dombóvárig; sőt itt is. Nemrégiben a vízmentí egyik községben eladtak egy egész telket, mely itt a legnagyobb ritkaság, hogy egy polgárcsalád kezében egy egész telek föld legyen. Volt itt aztán készülődés az árverésre, mert sok a gazdag polgár és soknak fájt rá a foga. Egy egész szesszió. Több polgár maga is meg bírja venni; többen pedig összeálltak hármast négyes csoportokban a vételre. Elkelt pedig az egész telek 56, mond: ötvenhatezer koronán. Megvette egy mezitlábos polgárember, ki maga kapál, kaszál. *Csak a napokban adtak el Kaposvárotól 39 magyar hold földet 34 ezer koronán.* Attala vízmenti határban múlt héten vettek egy hold földet háromezeröttszáz koronáért! De hogy is ne; mikor most egy pár jó vágni való ökörért elkérnek 1200—1400 koronát; egy borjuért 70—80 koronát.

x **A pécsi kiállítás** megtekintésekor ne mulassza el *Lehr* Izidor Pécs Király-utca a Színház mellett levő áruházat fölkeresni, hol ajándék tárgyak, továbbá uri és női divatárak legjutányosabban vásárolhatók.

dicselkedném, ha akár a vőmet, akár az apósomat felpofoznák, de végre is a hány ház, annyi szokás. . .

Mikor egy óra mulva észrevétlenül távoztam, még sokáig fülembé zsongott a sok szónoklat, s előttem lebegett a felpofozott ember önteltsége, büszkesége, a melylyel az ünnepeltetést fogadta.

Igazán nem sajnáltam tőle a pofont, a mely ilyen dicsőséget szerzett neki . . . Szinte kedvem kerekedett hozzá menni és így szólani . . .

— Uram, bármikor szívesen rendelkezésére állok .

Egy Aréna uti kávéházba mentem, hogy lefekvés előtt az esti lapokat olvassam. Már éjfélre járt az idő, a minthogy az a kávéház nem tartozott a zenészek osztályához teljesen üres volt.

Az az mégsőm . . . A háttérben egy sarok asztalnál sovány, pápaszemes fiatal ember ült képeslapokat olvasva. Ismerősömnék tetszett. Közlebb mentem hozzá, Csakugyan . . . Kisteleki volt, a rajzoló. Ugyanaz, a kima Izsával párbajozott.

No, gondoltam, ezt ugyan nem ünneplisenki. Itt lézeng egyedül, ebben a harmad-rangu kávéházban. Molléje telepedtem, s rövid, közömbös szóváltás után felvettem a kérdést.

— Magának, a mint hallottam, ma párbaja volt?

Kisteleki, a szegény, félszeg modoru rajzoló, zavartan emelte rám szemét . . . Gondolkozni látszott, hogy mit feleljen. Aztán elszánta magát:

— Igen, jelentéktelen pisztoly párbaj. Folytattam a dolgot:

— Nem is tudtam, hogy maga olyan krakéler . . .

— Én? Ugyan kérem . . .

— Mégis úgy hallottam, hogy ön pofontütötte a fiatal Izsát.

A rajzoló felemelte fejét, hangja energikusabban csengett.

— Bocsanatot kérek, azzal kénytelen voltam.

— Kénytelen?

— Igen kérem . . . Az a haszontalan fickó olyan sértően nyilatkozott egyik legkedvesebb tanítványomról, s az egyik volt tanítványomról . . . Egy bájos leányról . . . a ki különben, ha igaz, a menyasszonya . . .

— A Frey kisasszony?

— Igen, a Frey Olga kisasszony . . . oh ha ismerné! Egy ideális lélek . . . tele rajongással, önfeláldozással, a művészetnek

Miért busul?! Nines divatos ruhája!

Vásároljon kizárólag

KRAUSZ ARNOLDNÁL

Király-utca 15. **PÉCSETT** Hattyu-épületben.

x Orvosi körökben már rég ismert, tény hogy a *Ferencz József keserűvíz* valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emulsióra méltó kellemes ízénél fogva, már kiadagban is tetemesen fölülmulja. Kérjünk határozottan *Ferencz József keserűvizet*.

Válasz Herger József plébános urnak.

Főtisztelendő Plébános ur!

Miután lapunk mult számában leadtuk főtisztelendőségéd kirohanó cikkét, hát most rajtunk a sor. S a mint ígértük volt, válaszolunk.

Főtisztelendő ur, mint nagytudásu hatalmas férfi, éles dárdával támadott és rontott ellenem, azonban felfogtam és állom súlyos csapásait. Én pedig szerény tehetségemnél fogva, most csak gyenge tollal, de a seregek urának nevében veszem fel a küzdelmet, azon reményben, hogy az igazság mellett szól.

Plébános ur! Az Ön által sokat hibáztatott, de lényegében teljesen ártatlan kérdőjeles cikket én irtam. Ezt a plébános ur is igen jól tudja, tehát furesának találok még is, midőn azt mondja nem engem állít oda bűnbaknak és mégis engem ostoroz. Különben mindezzel nem törődöm egy cseppet sem.

Hanem azt már ismételtén és a leghatározottabban visszautasítom, mintha én vagy a kérdőjeles cikk lett volna az oka a fiaskót vallott gyűlésnek; mert aki ezt állítja, az a plébános ur szavaival élve, közügyekben való járatlanságát dokumentálja és tudja vagy nem bánom — nem tudva, valótlant állít.

S ebből csakugyan levonhatja azt a tanulságot az ujságba író plébános ur, hogy mindent jól meg kellett volna rágnia, mielőtt azzal a sánta emberrel lekopogtatta volna az írógépen, a nagyon is sántító cikket.

Különben kérdezze meg csak a főjegyző urat, hogy midőn egy privát beszélgetés közben panaszkodtam neki, hogy plébános ur a kérdőjeles híremet és engem okoz a gyűlés sikertelenségeért, nem-e azt mondotta a főjegyző ur, ki a népet ismeri és a közügyekben is jártas, hogy: — Micsoda beszéd

az! Hiszen én a hír megjelenése előtt két héttel hallottam, hogy a nép zugolódik. — Én pedig házról-házra nem jártam izgatni, azt elhíheti a plébános ur!

Csodálom, hogy a kérdőjeles hirt nem értette meg plébános ur. Pedig az csak azért íródott, hogy esetleg a helyi lapban tájékoztassa kissé a híveket önzetlen és nemes inteniói felől, még a gyűlés előtt. — Szívesen adtam volna teret. S beláthatja kérem, hogy amint annak a kis kérdőjeles cikknek, oly izgatónak hatást tulajdonít, hát akkor a plébános ur őszintén tájékoztató cikkének is meg lett volna a csillapító hatása.

De Ön ezt az én kérésemre nem tette meg, holott Önnek és a híveknek véltem szolgálatot tenni. Látja kérem most ezért a róka és a bárány meséjével példázgat. De miután én csak a „Farkas és a bárány“ („Lupus et agnus“) című mesét tudom, de azt hiszem, hogy Ön is meg mások is csak ezt tudják, hát ne vegye rossz néven, ha nagy tudása daczára, én szegény tudatlan, kimertem tisztelendőséget corrigálni.

Legyen nyugodt a plébános ur, hogy a „Délsomogy“-ba hála Istennek meglehetősen tudásu, több okos és tudományos emberek is szoktak írni. De sajnos egyik sem volt oly előrelátó, hogy az összes vallás és közoktatásügyi miniszteri rendeleteket bevágta volna, mielőtt a tudósítás megjelent. De különben azt hiszem, a plébános ur sem fogja bevágni a büntetőtörvénykönyv összes §-ait, ha esetleg pere akad, hanem ügyvédhez megy, ha még olyan szemfüles is a tisztelendő ur. — Azon állítását, hogy Szigetvár anyagi, kulturális, szépművészeti ügyeit mennyire hiúsítjuk meg, a nép kegy kedvéért, hát ezt komolyan nem vehetjük. De elhíheti a plébános ur, hogy esekélyességem, e sorok írója inkább törekszik a nép jólétének és boldogságának előmozdítására anélkül, hogy nép kegyet hajhászna, de viszont tisztelendőségéd kegyeit sem fogja keresni soha.

S ha az öntudatra ébredt nép szimpatiaja felém fordul, annak csak örvendek, mert nem szeretnék olyan népkegyben állani, mint a plébános ur. Az ilyen népkegytől Isten óvjon minden halandót.

Hogy plébános ur mennyire mozdítja

elő városunk szépítését, az kiviláglik azon multkori mondásából:

— Csináltatnék én szép vasrácsos kerítést s ezáltal szépíteném a várost, de akkor fizesse is ki a város. — Ehhez nem kell commentár!

„Nincs jog kötelesség nélkül és viszont.“ Ezt idézi a plébános ur és ebben tökéletes igaza van. De hogy mik a hívők jogai és kötelességei, arra még most sem felel. Pedig a nép ezt azelőtt óhajtaná tudni, mielőtt a képviseleti rendszer behozatnék. És ha felvilágosítaná a híveket, hogy mit akar és mennyi illeti meg Önt jogosan, akkor csak ugyan napirendre lehetne térni a gombamódra növvő hazug rágalomok felett, de addig bajosan.

Azt is mondja a plébános ur, hogy félrevezetek, vagy tudatlanságból és akkor igen sokat kell tanulnom, vagy ha nem abból, hanem mást irtam, mint amiről tudomásom volt, hát akkor — keressek szót eljárásom jellemzésére. — Én sem tudatlanságból, sem rosszakaratból nem, — hanem meggyőződésből és közérdekből szoktam írni, tehát eljárásom csakis jóhiszemű, de becsületes lehet. Daczára annak, hogy nemcsak nekem, de mindenkinek, még a jó papnak is holtig kell tanulnia, (és az igazat megvalva, még akkor is kevés a tudásunk) azt elhíheti a plébános ur, kinek tudománya előtt kalapot emelek. De sajnálom, hogy nála a nagytudomány az okossággal nem párosult, mert akkor nem esett volna meg az, a mi a gyűlésen megesett. Ebből is látható, hogy mit ér a nagy tudomány, ha nem okszerűen cselekszünk.

Czikkiró „Emléget még pár koronát, melylyel a népet izgatom.“ Mondja a plébános ur! — Igen is a gyüdi koronák is felizgatták a hívőket. Emlékezzon csak vissza a gyűlésre, midőn meginterpellálták, hogy miért akar fejéknél egy koronát bevasalni a bucsajáróktól, holott ez azelőtt sosem volt.

Erre így válaszolt (szó szerint idézek.) — Lássátok, ha én Gyüdre megyek, hát elszakad a csizmám, már pedig a suszter azt ingyen nem talpalja meg. — És ugyebár, ha bármelyiteknek is azt mondom, hogy fogjon be és vigyen ki Turbékba, hát egy sem fog be ingyen. Meg aztán Gyüdon is kell élni, a mi szintén pénzbe kerül. Ezért kérem én a koronákat.

E pénzügyi felvilágosítás után a hívek azt felelték: — Mi vallásos meggyőződésből ingyen megyünk Gyüdre. Nekünk is szakad a csizmánk, nekünk is kell fuvarost fizetni, (és nem is a barátokhoz megyünk vendégnek,) tehát nekünk is van kiadásunk. Nincs fix papi fizetésünk, nem hivatásunk és mégsem kérünk semmit. — Bizony Isten nem rossz finanszminiszter lenne a plébános ur, mert ha esetleg, úgy mint valaha 4—500-an mentek volna Gyüdre, hát (4—500 korona) szép honorarium lett volna és ez bőven futotta volna a csizmatalpalást, de még egyébre is jutott volna. (Egyelőre ezek az általam emlegetett pár koronák.)

Hogy mit fizettünk 20 év alatt a plébánia lakra és a templomra? hát igaz, hogy nem sokat, csak annyit amennyit kellett. Mert szépen jövedelmező sok szántóföld a tulajdona mindkettőnek, templomnak is papnak is.

lelkes szeretetével

— Maga szerelmes volt bele?

— Nem tagadom, mondotta fejt lehajtván, talán most is az vagyok, nem tudom nem is merek rágondolni az én ezerkétszáz forint évi jövedelmemmel, az én elrajzolt orrommal, az én fakó színemmel . . . az én . . . Eh hagyjuk . . .

— De hát miért ütötte pofon azt az Iza fiút?

— Miért? Csak azért, mert azt mondotta, hogy neki nem kéne, ha az apjának nem volna Bicskén kétezer holdas birtoka. Ha nem célozgatott volna arra, hogy valamikor én milyen szerelmes voltam abba a leányba, ha nem kacagott volna azon, a mi előttem szent, drága felejthetetlen emlék. . .

Aztán felkelt és szikrázó szemekkel mondotta:

— Sokat megbánhatok az életemben, de azt a pofont soha! . . . És ha most itt állana előttem . . .

— Bocsánat, siettem közbevágni, ez

az ügy lovagiasan el van intézve. Önök párbajoztak . . .

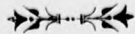
— Füttyölök a lovagiasságra, főleg pedig a párbajra . . . Ez az ügy huszonöt forintba kerül . . . Az utolsó pénzembe . . . Alig maradt egy koronám . . . Tudja mit vacsoráztam ma este! Egy fehér kávé három zsemlyével . . .

Csöngetett és fizetett. A pincér a koronából negyven fillért adott vissza.

Kisteleki szomoruan nézegette a nikkel pénzt,

— Ebből mondotta, husz fillér a kapupénz . . . Marad összesen husz fillér . . .

Mindegy tette hozzá erős hangon, nem bánom . . . Az a pofon megéri, hogy megkopoljam . . . Az a pofon felvidított felémelt . . . Igen, az a pofon harmóniát teremtett a lelkemben . . . Becsületemre! Jójekát!

Tudom-e, hogy kié a templom, kérdi a plébános ur. Hát Igaz, hogy elsősorban a kath. hívők és Isten dicsőségére mindenkié. Hát kié a plébánia lak? ezt is kérdi és azt állítja, hogy ez is a kath. hívőké. Ám lássuk csak? A szigetvári 42 A sz. telekjegyzőkönyvben felvett 52 sz. ház (plébánia lak) udvar és kerttel *Szigetvári rom. kath. plébánia néven van felvéve.*

Azt is jól tudom, hogy a főjegyző ur nem épített föl sajátjából a városházát; mert a ház a község tulajdona. És viszont a plébános ur sem épített föl sajátjából a paplakot, — tehát nevicceljen.

Tudok-e következtetni? Talán igen! mert amint látni méltoztatik — tisztelendő ur cikkéből levontam a consequentiát. Plébános ur nagyon helyesli a cikkirő utolsó pár sorait, hát ennek igen örvendünk és hogy senkit sem molesztál, annak még jobban örvendünk. Viszont annak is örvendünk hogy a 20—30-év alatt elhanyagolt plébániai és templomi ügyeket rendezni óhajta. (Igen helyes!)

Hogy a plébános ur mennyit áldozott olyan dolgokra melyek nem voltak kötelességei, azt szívesen elhisszük neki, mert sem okunk, sem jogunk nincs kételkedni abban. Pláne midőn jól tudjuk, hogy a plébános ur a koronákat is azért kérte, hogy esetleg jusszon belőle a szegényeknek is, de maradjon is. Mi szeretjük hinni, hogy a plébános ur nem földi javakban találja összes örömét és boldogságát, mert a gazdag ember kevély lesz, más embereket lenéz és megvet és így megszegi Isten parancsolatait, éppen azért tették a szentek, hogy eladták összes vagyonukat, kiosztották a pénzt a szegények között (és nem kértek tőlük) bementek valami kolostorba és szegényen éltek, hogy így annál inkább Istennek szolgálhassanak. — Végül pedig kijelenti a Délsomogy cikkirője, hogy nem követeli azt, hogy mindent a plébános ur tegyen, sőt jobb szeretné, ha egyházi funkcióján kívül egyéb semmit sem tenne, mert akkor talán vége szakadna az áldatlan polemikának is, melyet mi részünkről ezen cikkkel lezárni óhajtunk, azonban, ha a plébános ur folytatni akarja, azt sem bánjuk. — Hát akkor legyen harc, mi rendelkezésére állunk.

De azt hisszük, hogy a főtisztelendő ur, kinek személye iránt tisztelettel viseltetünk belátja, hogy csak eljárást tettük közérdekből bírálat tárgyává, tehát Ő is úgy tesz a jövő vasárnap, mint *Szent Gertrud*, ki ha csak igen nagyon fontos ügy nem kívánta, áldozás napján nem szólott, hanem egész nap hallgatott és elmélkedett. Belátta igen jól, hogy nem illendő csevegésre, haszontalan beszédre fordítani azon nyelvet, melyre Jézus legszentebb teste volt téve.

Ezek után én is azt mondom, hogy „Béke velünk!“ Amen!

Szigetvár, 1907. május 24.

Bárvárh Gyula
(szerk.) cikkirő.

Szerkesztői üzenetek.

B. F. Csokonya. Közérdekű dolgokat máskor is szívesen fogadunk. Köszönjük.

B. J. Markócz. Bátran beküldheti nekik. Csak tessék, mi megengedjük, Hisszük, hogy örömmel átvesszük cikkünket.

Nem közölhetők. Miklós és Dani, A forradalom és a Czigánylány című dolgozatok.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint.

Árak 50 kilogramonként értetődnek.

Szigetvár, 1907. május 24-én.

Buza	—	K. 8.80—9.—
Rozs	—	„ 6.20—6.50
Árpa	—	„ 6.——6.20
Zab	—	„ 7.——7.50
Tengeri	—	„ 6.——6.50
Bükköny	—	„ 8.——
Bab	—	„ 8.——

Kiadja a szerkesztőség.

253 sz.

1907. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 1907. évi 4350 számú végzése következtében Tóth István ügyvéd által képviselt Ocsodál Gusztáv javára Berta József és Öss Gábor ellen 292 K s jár. erejéig 1907 évi április hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1480 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 ló, 2 csikó, 2 tehén, 1 üsző és 2 borju nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Szigetvári kir. járásbíróóság 1907 évi V. 189/2 számú végzése folytán 292 korona tökekövetelés, ennek 1907 évi április hó 5 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 68 kor 45 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Szőrényben alperesek lakásán** leendő megtartására 1907 évi május hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár. 1907. évi máj. hó 14 n.

Klie János
kir. bír. végrehajtó.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy helyben az **Ehrenfeld Vilmos-féle**

üzletet átvettem

és azt továbbra saját nevem alatt fogom vezetni.

Raktáromat felhalmoztam a kötött és rövidárun kívül a legfinomabb gyártmányu karlsbadi porcellán és a legjobb gyártmányu üvegekkel. Különösen felhívom a t. vendéglős urak figyelmét nagy edény és üveg raktáromra, ahol dus választékban, a legolcsóbb árak mellett, minden vendéglői üveget és poharat beszerezhetnek.

Amidőn a n. é. vásárló közönség jóindulatát kérem, vagyok kiváló tisztelettel

Schnitzler Jenő.

Ebéd négy fogásos!

A kiállítási idényre étlap szerint

2 korona.

Leves, sült, tészta és sajt.

Ebédidő délelőtt 11-től délután 3 óráig.

Jó idő esetén a terrazon terítve.

Teljes tisztelettel

Kulin Henrik

PÉCS a Nagy Vigadó vendéglőse
a színházzal szemben.

625 sz.

907.

Hirdetmény.

Viszló község közbirtokosságának ingatlanain gyakorolható

vadászati jog,

1907. Május hó 31-ikén d. u. 3 órakor fog a viszlói birói lakban nyilvános árverésen bérbeadni.

1907. év augusztus 1-től 6 évre.

Kikiáltási ár 60 korona.

Bánatpénz 10%

Egyébb feltételek alulírottnál be tekinthetők.

Apáti, 1907. máj. 21.

Kenedi Károly

körjegyző.

Pécsi országos kiállítás megtekintése alkalmával
felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét **Pécs** egyik legnagyobb **csipő raktárára.** Azonkívül fegy-
risnyák eső és napernyők, férfi és női fehérneműek stb. Kerti butorokban külön osztály, eredeti gyári áron.
Podvinetz Károly Pécs (városház épület) Széchenyi-ter és Perczel-utca sarkán.

Hölgyeim!

Tisztelettel hivatkozom a körülményről szóló soraimra és van szerencsém tudatni, hogy megérkeztem és Párisból magammal hoztam az ez évi saison legszebb eredeti modeldarabjait és művészi módon előállított utánzatait, melyeknek szíves megtekintésére a n. érd. közönséget teljes tisztelettel meghívom.

KOHN KATICZA
divatárúsnő
PÉCS Széchenyi-tér.

Fa-eladás.

12000 l. a Szőlőkaró a. m. 30 frt.

Gyertyán és bük hasábfa	} Erdői ölek.	12 frt.
Erős gömbfa		10 frt.
Fejszével vágott botfa		6 frt.
Irtástövek, hasítva és felap- rózva kaphatók:		6 frt.

WEISZ IGNÁCZ
Antalfaluban.

Vizgyógyintézet és szanatorium Pécs Sétatér.

Az egész éven át látogatva. Legújabb gyógyeszközökkel felszerelve. Legjobb gyógyeredmények idegbántalmakkal, csusz, állmatlanság, emésztési zavar és egyéb idült betegségeknek. Kitűnő ellátás, lakás és vízkuráért hetenkint 60 K. Bejárók heti vízkurája 10--15 korona. A város nyugodt és egészséges fekvésű helyén, közvetlen a sétatér mellett. Kitűnő ivóvíz (forrás.) Villanyvilágítás. Egy segédorvos.

Vezető főorvos:
Dr. TOLNAI VILMOS, a phisikalis
gyógymód szakorvosa

Hirdetéseket

jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.

5 06 sz.
907.

Hirdetmény.

Hatvan község közbirtokosságá-
nak ingatlan területén gyakorolható
vadászati jog,

Hatvanban, a birói lakban 1907. évi
Junius hó 1-én fog nyilvános árverésen
bérbeadni, d. e. 10 órakor.

Bérleti idő 1906. aug. 1-től 6 évre.

Kikiáltási ár 45 K.

Bánatpénz 4 K 50 fil.

Egyébb feltételek alulírott hivatal-
ban betekintheők.

Somogy-Apáti, 1907. május 19.

Kenedi Károly
körjegyző.

Urak, hölgyek, időhöz nem kö-
tött könnyű fog-
lalkozással szép jövedelemre tehetnek szert.
Pályázók „legalább 200 korona” jelige alatt
küldjék be, címöket ez „Általános Tudósi-
tőhoz Budapest, Erzsébet körut, 41 sz.

Nyakkendő

Különlegességek:

Férfi és női

fehérneműek

Blouzok minden

nagyságban és kivitelben.

Gyermekruhák,

Zsebkendők, harisnyák,

Alsó szoknyák,

Női kezításkák, övek,

Keztyűk, esőernyők,

Szappan- és illatszerek

A legjobb szabású fűzők
(Mieder.)

Női- és gyermek kötények,

Csipke és ruhadiszek.

Telefon 388. — Szabott árak.

LEHR JZDOR

uri és női divatáru üzlete

Pécs Király-utca

a színház mellett.

Az öszülő hajnak eredeti színét
ártalmatlan: Dr. Hyam's-féle amerikai hajregenerátor

visszaadja
a teljesen
(nem
festék)

Ara 1 korona 50 fill.

„Angyal” krém, orvosiilag megvizsgált tiszta tejből ké-
szült, gyöngyvirág-illatu mesés hatású krém, mely az
arcnak üde színt ad, foltokat, miteszert és mindenféle
kiütéseket rögtön eltávolít.

Ara
1 korona.

„Angyal” szájrész, legjobb antiszeptikus, a fogkö téra-
kódását megakadályozó fogvíz, mely a szájrészt de-
sinficiálja és annak állandó kellemes ízt kölcsönöz.

1 nagy üveg ára:
1 K 20 fill.

Fényképezési cikkek és vegyszerek. nagyraktáron (sötét kamara)

Dr. VAMOS-féle sóborszesz menthollal kevert, erős borszesz,
mely 1-2-szeri bedörzsölés után mindenféle rheumatikus fájdalmat
megszüntet. Ara 1 korona.

Dr. VAMOS és FÜREDI PÉCS az új városház
épületében.

fényesen berendezett „Angyal” drogériája.

Rendkívüli ajánlat!

A szépeességi műszövőde összes gyártmányai
továbbá kézzel himzett vászon ágyszövetek

eredeti gyári áron.

Különlegességek himzett ruhákban

delain, vászon és batisztból.

Deutsch Dávid Fia divatáruháza Szigetvár.